

DIARI DE SESSIONS DE LA COMISSIÓ D'ORDENACIÓ TERRITORIAL DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

D.L.P.M. 354-1992

Fq.Con.núm.33/27

IV Legislatura

Any 1997

Número 15

**Presidència
de l'Honorable Sra. Maria Salom i Coll.**

Sessió celebrada dia 14 de maig del 1997.

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

I.- Debat de l'escrit RGE núm. 2259/97, presentat pel Govern de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears com a Criteris generals per a la redacció del Pla territorial parcial de les illes d'Eivissa i Formentera.

238

LA SRA. PRESIDENTA:

Senyores i senyors diputats, començam la sessió de la comissió d'avui i, en primer lloc, demanaria a veure si hi ha substitucions.

EL SR. TUR I TORRES:

Sí, Sra. Presidenta, Vicent Tur substitueix a Miriam Muñoz.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies.

I.- Debat de l'escrit RGE núm. 2259/97, presentat pel Governm de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears com a Criteris generals per a la redacció del Pla territorial parcial de les illes d'Eivissa i Formentera.

Procedirem a debatre el punt únic de l'Ordre del Dia, relatiu al debat de l'escrit núm. 2259/97, presentat pel Govern de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears, com a Criteris generals per a la redacció del Pla Territorial Parcial d'Eivissa i Formentera. Té la paraula l'Hble. Conseller de Medi Ambient, Ordenació del Territori i Litoral Sr. Bartomeu Reus.

EL SR. CONSELLER DE MEDI AMBIENT, ORDENACIÓ DEL TERRITORI I LITORAL (Bartomeu Reus i Beltran):

Sí, moltes gràcies, Sra. Presidenta. Senyores i senyors diputats, bon dia. Explicaré amb rapidesa el contingut d'aquests criteris, que expressen la voluntat de definir un pla que integri dues illes, dos sistemes separats però amb unes concordances i amb unes sinèrgies molt concretes; no es pot entendre Formentera, a nivell econòmic, a nivell cultural, de forma separada d'Eivissa. En aquest sentit també la gestió que ... via consell insular determina que la visió conjunta està justificada.

Partirem dient que el pla dóna prioritat a dues àrees d'interès, que són Ses Salines d'Eivissa i Formentera i Els Amunts, que han de tenir un tractament prioritari, on la visió estratègica en defensa d'aquests espais ha de ser molt decidida. Ja anticip que aquest pla neix amb la vocació de substituir qualsevol pla d'ordenació de medi natural, qualsevol pla especial i, en aquest sentit, el seu contingut ha d'integrar aquestes mencions que evitin l'haver de determinar després instruments especialitzats en matèria d'ordenació identificats d'aquesta forma. No obstant, no es descarta, evidentment, la necessitat d'haver de fer un Pla, un pla d'ordenació de recursos naturals, per a aquelles àrees que realment estiguin identificades dins la Llei 4/1989, de conservació de flora i fauna, amb la figura jurídica que sigui, sigui parc natural, sigui reserva natural o sigui una figura de nova creació que pugui fer el Govern balear.

Dins l'illa d'Eivissa començarem per destacar una qüestió essencial, com és l'aigua, on, evidentment, hem de tractar de donar una visió integrada del conjunt d'abastiments de l'illa d'Eivissa; i arrancar aquesta feina amb una anàlisi prèvia d'una franja de màxim interès, que és la franja sud, que va de Sant Josep, Sant Antoni, Santa Eulàlia, Eivissa capital, on ja és important començar a posar les mesures d'ordre precises als efectes de crear una integració del recurs, amb una visió, en certa forma, molt pública del que és proveïment d'aigua. Considerem que avui en dia el cabdals importants estan ja en mans públiques, a la vista de les plantes dessaladores de Sant Antoni i d'Eivissa capital; en aquest sentit, els subministres a Santa Eulàlia i a Sant Josep han d'entrar dins aquest esquema. I per altra banda, amb una segona fase, també seria estudiar la possibilitat que la zona nord d'Eivissa, que no té avui en dia els problemes d'aigua que hi ha en aquesta franja centre-sud, també es pugui veure afavorida per una visió integradora.

El pla farà una anàlisi sectorial i intentarà perfilar una definició d'activitat industrial agrària, integradora en l'espai. El pla farà una anàlisi molt intensa respecte del tema d'incendis dins l'illa d'Eivissa; essent una illa que té una massa forestal d'una densitat superior al conjunt de les Balears; el pla també haurà d'indagar de forma molt decidida en un factor diferenciador del conjunt pitjor respecte a Balears, que és una cultura molt pròpia d'habitatge aïllat unifamiliar; aquí no estam parlant d'una demanda puntual sinó d'un fet cultural, que hem d'intentar des del pla territorial parcial ordenar aquesta qüestió, de tal forma que sigui compatible el respecte a un ús clar i decidit amb una defensa ambiental i correcta.

Es parla dins el pla d'un cert eix, que és Santa Eulàlia, Eivissa i Sant Antoni, que són realment els punts on hi ha el focus de desenvolupament intens, on hi ha el focus de les activitats econòmiques de primer ordre de l'illa d'Eivissa. Es crea una interrelació entre aquests nuclis i l'important és estudiar-la perquè estigui compensada; l'ideal serien creixements paral·lels en el conjunt de l'illa d'Eivissa, per evitar una ciutat d'Eivissa capital amb massa prevalència, amb massa atracció de necessitat d'infraestructura pública, de recursos.

Es fa menció en els criteris, evidentment, a la necessitat de defensar el que a Eivissa és important, la seva xarxa de nuclis. Eivissa és una illa que compta amb molts petits nuclis i això és un factor important de desenvolupament, és un factor diferenciador molt significatiu. Eivissa també té, a diferència del conjunt de Balears, una xarxa viària molt particular en mans municipals; xarxa que precisa també d'una indagació, d'un treball de prospecció per saber realment què es podria fer per millorar aquesta xarxa i poder articular un sistema viari molt suportat amb una xarxa de segon ordre, que realment pot ser molt més respectuosa amb el paisatge i amb el medi natural.

Es fan mencions específiques a l'aeroport d'Eivissa, un aeroport que està situat devora una zona molt fràgil. Es fan referència a la necessitat d'articular un heliport a l'illa de Formentera, a tots els efectes: sanitaris, d'emergència i també, evidentment, de transport. Respecte del tema portuari, s'ha de fer una anàlisi molt definida de les demandes de càrrega i descàrrega de mercaderies; la integració d'Eivissa port en la ciutat mateixa, estam parlant d'un port que realment conforme una ciutat.

I per altra banda, hi ha una remissió sectorial a distints plans aprovats o per aprovar, que pensam que tècnicament és el correcte, en el sentit que seran instruments especialitzats on realment es posaran de manifest les qüestions bàsiques.

Amb la redacció d'aquest pla es formalitzarà un conveni amb el Consell Insular d'Eivissa, de tal forma que el contingut definitiu d'aquest document surti d'una labor conjunta d'administracions públiques interessades: ajuntaments, consell insular i Govern balear; per intentar fer el millor pla i que neixi amb una visió que surti quasi des d'Eivissa i Formentera. El que volem fer és respectar el màxim possible els criteris d'aquestes illes i, en aquest sentit, el Govern el que farà serà articular mesures econòmiques més mesures tècniques per, en certa forma, ajudar a la redacció d'un pla que jo voldria que tengués una vigència a llarg termini i donàs cobertura als problemes que identifiquen Eivissa i Formentera com un sistema molt diferenciat del conjunt de les Balears. Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Conseller. Acabada aquesta exposició, es pot suspendre la sessió per un temps màxim de quaranta-cinc minuts. Portaveus, ningú té interès que això es produeixi? Idò, així, passàriem al torn de formulació de preguntes o observacions referides al tema objecte de debat per part dels diversos grups parlamentaris i, en primer lloc, per part del Grup Parlamentari Mixt, té la paraula el diputat Sr. Balanzat.

EL SR. BALANZAT I TORRES:

Gràcies, Sra. Presidenta, bon dia. Bé, avui tenim el darrer pla de tota una bateria que hem tengut al llarg d'aquestes darreres setmanes i bé, les crítiques serien una mica les habituals que s'han fet a la resta de plans, inconcreció, ambigüitat, etc., per tant, no reiteraré. Però sí que voldria entrar molt breument, molt de passada, en algunes observacions que crec que són preocupants llegint els criteris presentats pel Govern.

En primer lloc, no estic d'acord amb l'observació del Sr. Conseller quan diu que Eivissa i Formentera més o manco són una mateixa unitat i, per tant, està justificat el fet de ser un tractament conjunt; jo crec que això no és cert, és a dir, són dues realitats insulars absolutament diferenciades i que per tant no està justificat el fet que s'hagin mesclat dins el mateix sac Eivissa i Formentera dins uns mateixos criteris, dins un mateix pla. Nosaltres pensam que Formentera hauria de tenir un pla específic, propi de Formentera.

Per altre costat, observam, igual com ja hem observant a altres plans territorials, que no hi ha límits, realment no es marquen uns límits al creixement; s'afavoreix la urbanització del medi rural; es permet obrir noves pedreres en Aneis; no s'impedeix fer nous camps de golf; no s'impedeix fer nous ports esportius; no s'exigeix el soterrament de línies telefòniques o elèctriques en àrees protegides; o, per exemple, en el tema d'aigua, crec que s'hauria de concretar més i dir que, per exemple, quan parla de depuració, ja seria hora de començar a parlar de depuració terciària directament; perquè si no, si ho deixam simplement en depuració, ens podem trobar seguir tenint les depuradores una mica obsoletes o antiquades que tenim fins ara.

Després, quan es parla del turisme, per exemple, clar, es diu que es farà en consonància amb el Poot que es fa d'Eivissa i Formentera, clar, lògicament, com que nosaltres pensam, Els Verds pensam que aquest Poot és una barbaritat, que suposarà un creixement quantitatiu molt important, òbviament no podem estar d'acord que el criteri per ordenar el turisme en aquest cas sigui únicament i exclusivament seguir el que és el Poot, òbviament, com dic, com que a nosaltres no ens agrada aquest Poot pensam que hauria de ser molt més restrictiu aquest aspecte.

Aquests són alguns aspectes que he volgut dir així molt ràpidament i que després a l'hora de concretar-ho amb propostes de resolució ja tendré temps d'explicar-ho més tranquil·lament.

Per últim, només volia comentar que bé, esper que en aquesta ocasió hi hagi, per a l'elaboració del pla, una vertadera possibilitat real que els partits de l'oposició, els col·lectius socials d'Eivissa i de Formentera, puguin participar, puguin aportar i puguin enriquir aquest pla territorial que, si no ho feim entre tots, no servirà per a res; si es fa únicament i exclusivament des d'una visió tecnocràtica o des d'una visió exclusiva d'un grupet de tècnics, tant si són de Palma com si són d'Eivissa, quedarà sense esperit, quedarà buit i, per tant, jo vull instar tant el Govern com el Consell Insular d'Eivissa i Formentera, aprofitant que, en la seva qualitat de diputat, tenim avui aquí també al President del Consell Insular d'Eivissa i Formentera, que aquest consens del què tantes vegades es parla sigui real, sigui de veritat i que es permeti aquesta participació real.

Res més, gràcies, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Molt bé, gràcies, Sr. diputat. Per contestar, Sr. Conseller, té vostè la paraula.

EL SR. CONSELLER DE MEDI AMBIENT, ORDENACIÓ DEL TERRITORI I LITORAL (Bartomeu Reus i Beltran):

Sí, moltes gràcies. Eivissa i Formentera, evidentment, són dos espais físics separats; el que és indiscutible és que hi ha una unitat social, una unitat econòmica, una unitat cultural que fa difícil veure-les separades des d'un punt de vista d'una planificació territorial àmplia, perquè tal vegada hi pot haver una discussió doctrinal aquí respecte del que és un pla territorial parcial que, en certa forma, no ha de ser poc ambiciós, limitat merament a aspectes urbanístics o merament territorials, els aspectes econòmics, socials i culturals també integren una part essencial d'aquest document, document, pla, que serà elaborat, com dic, tenint en compte les opinions, les actuacions, les mencions que puguin establir ajuntaments; el Consell Insular d'Eivissa serà el protagonista essencial d'aquest tema i serà un document obert d'al·legacions de parts interessades.

Quan vostè diu que aquests criteris estableixen la possibilitat de creixement urbanístic desordenat, jo no sé perquè ho diu; jo justament el que he dit és que hem d'intentar regular aquestes qüestions. Per altra banda, quan fa referència a pedreres, a mesures per evitar impactes per línies aèries d'electrificació, jo li recordaria, senyor diputat, que la pròpia Llei d'espais naturals, els articles, crec recordar, 18 a 24, fa una regulació molt clara d'aquestes qüestions, el que hem de fer és respectar-la i aplicar-la, en definitiva.

En depuració terciària el que hem de fer és fer depuració terciària on realment faci falta, el que hem de saber és quina demanda hi ha de l'aigua tractada; el que no podem és fer terciària per tirar l'aigua a la mar, si no hi ha un sector agrari o no hi ha uns usos ambientals o uns usos lúdics que determinin una demanda d'una aigua terciària, perquè és molt cara de fer i molt mala de gestionar.

I respecte del Poot de l'illa d'Eivissa i Formentera, recordem que és un Poot restrictiu i és una norma urbanística de primer ordre. El que ha fet aquest Poot ha estat crear una congelació dels perímetres urbans, de tal forma que no hi haurà més creixements, i dins aquests perímetres es reconduïen moltes coses. És a dir que, evidentment que vostès no han de reconèixer res mai, però han de dir que el Poot ha estat un instrument molt important perquè ha anticipat el que pot ser una regla de futur a les Balears, que és la congelació dels perímetres urbans de les ciutats o dels nuclis. I en aquest sentit, això per jo és molt important. I això és un poc tot.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Conseller. Pel Grup Parlamentari d'Esquerra Unida de les Illes Balears, té la paraula el diputat Sr. Grosske.

EL SR. GROSSKE I FIOL:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Bé, efectivament, el tema de l'abast territorial del pla pot ser objecte de polèmica, com ho ha estat en el cas del portaveu que m'ha precedit en l'ús de la paraula, però, en tot cas, m'agradaria conèixer el criteri del Govern de com compatibilitza el criteri emprat en aquests criteris que el Sr. Reus ha explicat ara mateix, de la unitat econòmica, social, etc., i cultural amb el Decret de 14 de març, amb el Decret 39/97, de mesures especials i transitòries per a l'illa de Formentera, on es preveu i es parla d'un pla territorial parcial de l'illa de Formentera. Lògicament no hem de pensar que això es refereixi que si es fa un d'Eivissa i Formentera s'inclou el concepte, perquè llavors en aquest decret de mesures especials també es podria dir: i es faran unes directrius d'ordenació territorial per a Formentera, la qual cosa no té sentit. Per tant, com compatibilitzen aquesta qüestió o si hi ha hagut un canvi de criteri per part del Govern en aquesta matèria i per què hi ha hagut un canvi de criteri del Govern en aquesta matèria respecte de l'abast territorial d'aquest pla parcial.

Després emperons de caràcter general que nosaltres trobam a aquests criteris és que realment no, malgrat que evidentment el diagnòstic dels recursos, del territori, etc., hagi de ser una de les parts del pla finalment aprovat, no ens dona la impressió que dins aquest pla hi hagi realment uns objectius a curt, mig i llarg termini sobre una primera anàlisi o una primera diagnosi de la situació d'aquestes illes.

Segon, efectivament, malgrat que, lògicament, com a totes les figures que venen per la via excepcional de la Disposició transitòria de la Lot, sigui criticable l'absència de directrius, sí que nosaltres reclamam també, com ha fet el Sr. Balanzat, un consens i un debat, perdó, un debat polític i un debat social a les illes d'Eivissa i Formentera sobre aquests criteris i evidentment després sobre el pla, però també sobre els criteris. Això del consens, que hi he fet esment abans, nosaltres ho veim amb una mica d'escepticisme perquè en definitiva ja veim el que ha passat a Menorca amb aquell consens tan sorprenent de totes les forces polítiques que al final, Paco, més tard o més d'hora, ve amb les rebaixes, en el cas de Menorca ha vingut realment ràpid i d'una manera espectacular. Però, en definitiva, és difícil consensuar un model territorial des d'òptiques polítiques tant distintes com les representades en el Consell d'Eivissa o com les representades en aquest Parlament. Però sí el debat polític i sí el debat social jo crec que ha de ser una cosa a reclamar i nosaltres pensam que aquests criteris tenen un dèficit d'aquest debat, a diferència dels criteris de Menorca, que sí varen comptar com a mínim amb un debat, on es varen involucrar fins i tot altres institucions com són els ajuntaments.

I també consideram que un pla i uns criteris d'aquestes característiques ha de tenir un paper fonamental el propi consell insular afectat. I en aquest sentit, el model de Menorca, encara que sigui un model que al final hagi acabat com el rosari de l'Aurora, és un model a reivindicar. És a dir, dins un pla insular és molt important que el consell insular respectiu tengui un paper protagonista de debat polític i de proposta; i en aquest sentit aquí també notam un dèficit important.

Després, també consideram dues coses de caràcter general important; bé, una generalitat que és crítica universal, però bé que ens sembla particularment significativa en aquests criteris; i segona que, clar realment si aquests criteris ni es plantegen la modificació dels plans directors, amb la seva aplicació a Eivissa i Formentera, ni es plantegen seriosament la modificació dels planejaments municipals, realment no crec que vagin massa lluny amb la modificació de la situació. Els planejaments municipals d'Eivissa i Formentera preveuen multiplicacions de població, segons les hipòtesis de les directrius d'ordenació territorial, però donen multiplicació de població de 5'13 a Eivissa i de 6'62 a Formentera, és a dir, autèntics disbarats. I és realment extraordinari que uns criteris d'aquestes característiques no es plantegin d'una manera clara, evidentment sense definir ni xifres, ni definir massa concretament la qüestió, no es plantegin clarament la necessitat de limitar les perspectives de creixement poblacional que està contingut en el planejament municipal.

I després ja, per ser breus, una sèrie de qüestions de caràcter puntual, nosaltres, el tema, per exemple, que es dona a Ses Salines ens sembla una passada important. És a dir, així com està aquest tema i diu que s'estudiarà la protecció de Ses Salines com si les acabàssim de descobrir fa cinc minuts, és realment una passada, és a dir, crec que aquests criteris han de definir com a mínim que s'estudiarà la protecció, garantint com a mínim la que actualment conté el grau de protecció actualment contingut en la figura que legalment regula la reserva; per exemple, o altres qüestions d'aquestes característiques, però s'estudiarà la protecció, estudiar la protecció vol dir fins i tot la possibilitat de desprotegir-les, així de senzill, és una expressió realment desafortunada; tal volta es pugui corregir, com es va fer amb el tema de Sóller i del Pla territorial de la Serra de Tramuntana, tal vegada és una espècie de lapsus del redactor del document; però evidentment, dir que s'estudiarà la protecció de Ses Salines, sense més, no té gaire sentit.

Respecte al tema de la urbanització diguéssim difusa i de la construcció en sòl rústic, efectivament, clar, Eivissa és un problema, és un fet, és un fet cultural, és un fet històric aquest tipus d'urbanització. Urbanització molt difusa i urbanització dispersa que diuen els geògrafs. El que passa és que el que pot ser un fet cultural i tradicional innocu a un moment determinat, a un context social i econòmic determinat, com és el present, es converteix en un problema. I, per tant, per molta tradició i per molta cultura que hi hagi darrera això, hem de comprendre que amb la pressió demogràfica, amb la pressió econòmica i amb la pressió social que existeix en aquests moments a l'illa d'Eivissa i Formentera, s'han de prendre mesures importants, mesures radicals de control de l'ocupació residencial del sòl rústic d'aquestes illes.

De la mateixa manera, tocant altres temes, quan es parla de l'aeroport, doncs, jo crec que, bé, no se surt d'una generalitat excessiva, des del nostre punt de vista dir que no s'està per l'ampliació de l'aeroport. Igualment passa amb el tema del port d'Eivissa, un tema que és extraordinàriament polèmic a l'illa, com tothom sap. I que tampoc no ens assabentam amb aquests criteris si s'està per l'ampliació d'aquesta infraestructura, si no és ampliació, amb quins criteris, etc.

Allò del Pla d'innovació tecnològica a cada illa, doncs també ens interessaria veure com es menja això, perquè és una espècie d'apunt que fan els criteris realment audaç, se suposa que cada illa compresa en el pla. I bé, i voldríem saber quin és el criteri inspirador d'aquest criteri, és a dir de la possibilitat de parlar d'un pla d'innovació tecnològica a cada illa.

I sobre el tema de l'aigua, per exemple, doncs introduir criteris de no fer més potabilitzadores d'aigua marina o qualche cosa més concreta o que apuntàs en aquesta direcció; doncs jo crec que seria d'agrair, perquè si no realment no sortim de generalitats, ens ajustam als plans directors, ens ajustam a les previsions dels planejaments municipals. I francament jo crec que a la llarga no modificarem una situació de desenvolupament d'aquestes illes d'Eivissa i Formentera que, des del nostre punt de vista, presenta aspectes molt preocupants.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. diputat. Sr. Conseller, té la paraula per contestar.

EL SR. CONSELLER DE MEDI AMBIENT, ORDENACIÓ DEL TERRITORI I LITORAL (Bartomeu Reus i Beltran):

Moltes gràcies. Ja hem fet el debat de quatre o cinc plans en aquesta cambra i el que he de dir és que al principi els escoltava a vostès quan em deien que els criteris són inconcrets, són abstractes, i jo deia bé, doncs sí perquè ho han de ser; i el que he vist és que quan vostès han fet un esforç particular redactant propostes de resolució no han fet res més que aportar també suggerències abstractes i genèriques, a no ser qüestions molt particulars, molt concretes i un poc absurdes qualche vegada; però normalment el 80% de les seves propostes no són res més que abstraccions, dit això, dit tot.

Quant al tema de Formentera, el decret específic, si record bé la redacció, el que diu és que l'ordenació territorial de l'illa de Formentera es farà a través d'un pla territorial parcial, el que no hem dit mai és que sigui un pla exclusiu de l'illa de Formentera. Li vull recordar que, evidentment, dins el pla que es pugui fer de Formentera hi haurà dues unitats físiques, però s'ha d'estudiar la interrelació dels dos sistemes insulars que realment són reals aquestes connexions socials, econòmiques i culturals.

Diagnòstic respecte a la situació actual de les illes d'Eivissa i Formentera; n'hi ha elaborats a molts nivells, hi ha una perspectiva feta com anàlisi prèvia de les directrius d'ordenació del territori; hi ha estudis de base quant a planificació sectorial turística; hi ha estudis de caràcter ambientalista molt definits, en particular de l'illa de Formentera, en particular de certes zones de l'illa d'Eivissa com puguin ser Ses Salines Els Amunts; és a dir que hi ha una base informativa important.

Els Consells Insulars d'Eivissa i Formentera, de Menorca i de Mallorca jugaran un paper molt important, molt significatiu en totes les fases d'aquest pla o dels plans que hi pugui haver a Mallorca o a Menorca; és a dir que seran una part molt protagonista en la redacció del document definitiu, perquè evidentment tenen competències que vincularan de forma molt decidida la possible efectivitat d'aquest pla.

El que no farà el pla territorial parcial és desclassificar. Si que hi ha un estudi quant sòtil de població on es veu que a totes les Balears, no només a Eivissa, hi ha hagut uns anys d'un desenvolupament tremend en matèria urbanística. El pla no entrarà a desclassificar. Avui en dia i ja en silenci els fets ens condueixen que hi ha molts de drets caducats; és a dir, el Govern balear el que ha fet ha estat no prorrogar una mora que hi havia quant a exercici de drets i obligacions i en aquest moment hi ha una política ben definida de caducitat de drets de certs particulars o de certs promotors que no exerciten les seves potestats i perden opcions urbanístiques. També hem de recordar que hi ha un decret de densitat de població i hi ha la Llei de sòl rústic, a la Llei de sòl rústic hi ha una disposició que ha passat un poc en l'aire, que no s'ha llegit bé, que és el tema que hem regulat la incorporació del que és el sòl no urbanitzable o rústic al procés urbanitzador i, en aquest sentit, ja hi ha una limitació.

Jo, Sr. Grosske, vostè és un especialista en semàntica, és un filòleg, sempre veu interpretacions molt especials, en el tema de Ses Salines, jo crec que la redacció que hi ha és molt clara i molt decidida, no obstant no hi ha cap inconvenient en posar-la més clara si fa falta; però bé, el tema de Ses Salines molt possiblement molt abans que hi hagi una aprovació inicial d'un pla territorial parcial a Eivissa i Formentera tindrà una protecció específica diferenciada pròpia.

Estic content que vostè reconegui un element diferencial d'Eivissa i Formentera quant a l'ús residencial en sòl rústic, és a dir que escapa a les premisses ordinàries de Mallorca, a Menorca no existeix aquesta demanda a Mallorca és una demanda que ens ve quasi de fora, a Eivissa és un fet connatural. El que hem de fer es estudiar aquesta demanda que està molt connectada amb la forma de ser dels eivissencs i formenterencs i veure de quina forma es pot conduir de tal manera que no sigui impactant, que no sigui lesiva. És a dir, aquí el tema de parcel·la mínima és una definició, però per altra banda el pla territorial parcial pot definir zones de més alta protecció i intentar reconduir a certs espais aquesta demanda, si és que realment ha de seguir viva, que jo pens que és una cosa que no es pot privar a una societat de realment viure d'una forma ordenada amb l'estil i sentit que han viscut sempre.

Quan vostè fa referència a aeroports i ports, el que ha de fer el pla és prendre decisions respecte d'aquestes qüestions. Ara jo diria que és molt precipitat que amb un nivell inicial de feina, abans de tenir els estudis de base necessaris es prengui la determinació de dir *no aeropuerto y no ampliación o no optimización del puerto de Eivissa*, jo no ho sé en aquest moment; i tenim molts estudis, però no obstant els estudis el que fan és dir que és una qüestió a discutir, a articular, hi haurà un debat social respecte d'aquest tema, en particular el Port d'Eivissa; serà un tema realment candent dins l'illa prendre decisions respecte de si a Eivissa port ha de ser de futur la instal·lació o hem de pensar en altres qüestions, no ho sé. També el pla es pronuncia respecte de la indagació de veure si seria factible crear una estructura de parc d'innovació tecnològica a Eivissa i Formentera, això ha d'implacar un estudi de possible demanda d'implantació del parc, això ho farà el mateix pla, d'entrada no és mala cosa estudiar-ho, perquè tal vegada pot ser una font de desenvolupament, el bàsic és prendre decisions a la vista d'una demanda real, operativa, i serà el pla que ho digui.

I respecte d'aigua, jo crec que aigua és un dels temes més avançats a l'illa d'Eivissa i Formentera, si no hagués estat per la inversió en plantes dessaladores no hi hauria aigua, no crec que es facin més plantes dessaladores, l'important és comunicar-les, l'important és crear un sistema de gestió conjunt als sistemes insulars, i en aquest sentit jo crec que la menció al règim hidràulic és bastant àmplia per continuar treballant en el que avui en dia es fa, que és una visió, en certa forma, integradora; on el que hem de fer és crear xarxes de comunicació intermunicipals i donar-li una visió conjunta. I això és tot.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Conseller. Torn de rèplica, per part d'Esquerra Unida, té la paraula el Sr. Grosske.

EL SR. GROSSKE I FIOIOL:

Sí, moltes gràcies, Sra. Presidenta. Ara mateix no tenc memòria de totes les propostes de resolució que ja hem presentat en els nombrosos criteris que ja han estat tramitats en aquesta cambra, com a mínim fins al punt de presentació de propostes de resolució; però n'hi ha unes quantes que ja les enyor que no s'hagin aprovat de ben concretes, és a dir, si ahir s'hagués aprovat la declaració de la Serra de Tramuntana parc natural, home, jo no sé si és molt abstracte això, però jo aquest nivell de concreció ja m'aniria bé, no? O si al pla energètic s'hi elimina la possibilitat del cable amb la península, doncs ja és un punt de concreció que també ens hagués semblat interessant; fins i tot, hi ha nivells de concreció que vostès mateixos varen aprovar ahir al plenari, el tema de Sóller, que jo crec que va ser positiu el consens que es va generar, que el que havia de dir el criteri era concretar que s'havia de limitar el creixement urbanístic perquè, efectivament, el túnel de Sóller obri unes possibilitats, diguéssim, tècniques d'increment de la pressió urbanística sobre la vall importantíssimes. Per tant, qualche cosa feim des de l'oposició o almanco Esquerra Unida, modestament, respecte a l'intent de concretar els criteris, independentment de la sort que puguin córrer les propostes que puguem presentar.

I molt puntualment, és a dir, sobre el tema dels consells insulars crec que, efectivament, ara és fins i tot preceptiu que tinguin un paper, no faltaria més, en l'elaboració dels plans. Però jo em referia a un paper en l'elaboració dels propis criteris, tal i com la Lot planteja tot un procediment i tal i com s'ha produït a Menorca; és a dir, no és una participació o un paper dels consells posterior als criteris i abans del pla, és un protagonisme dels consells des d'un bon començament el que trobam a falta de d'Esquerra Unida, el mateix que un debat polític i social que també trobam que no s'ha produït amb prou intensitat en aquestes illes.

Sobre el tema del sòl rústic, bé, no tenc el paper davant, però crec que vostè es refereix a un article o a una disposició de la llei que, la veritat, és que ens sembla bastant poc servible; regular el pas directe de sòl rústic a sòl urbà, home, és que el pas directe de sòl rústic a sòl urbà d'entrada no, *como la Otan*, és a dir, no es tracta de dir un 3%, és dir que no. I el pas de sòl rústic a sòl urbanitzable, efectivament, es posen uns límits de percentatge referits a sòstre de població total del planejament que, en tot cas, s'hauria de referir a sòstre de població o d'increment de població previstes en el propi urbanitzable, però no al conjunt del planejament.

En definitiva, vaja, crec que aquí hi ha una diferència molt de fons, és a dir, nosaltres pensam que, efectivament, és legítim que la gent vulgui viure en el camp, és legítim que es vulguin mantenir maneres de vida tradicionals, evidentment nosaltres no farem enderrocar les cases ja existents, no treurem els pagesos de les seves cases i les ho confiscarem o expropiarem com és natural; però sí que ens hem d'adonar que amb la pressió turística i amb les noves circumstàncies socials i econòmiques de les nostres illes, que no tenen absolutament res a veure amb el que era aquesta realitat fa trenta o quaranta anys, és absolutament impossible parlar de respectar el dret de la gent a viure en sòl rústic. Dret que, d'altra banda, la legislació no reconeix com a tal i, per tant, el que hem de fer és tenir una visió molt restrictiva d'això si no volem tenir un urbanisme en sòl rústic absolutament desorganitzat i absolutament deteriorant del que és el paisatge, el medi, l'entorn i el propi sòl rústic; això és una opció que s'ha de fer.

Nosaltres estam convençuts que d'aquí a quinze anys, que jo evidentment ja no seré diputat i ja ho veure pels diaris si som viu, aquesta idea de limitar estrictament els usos residencials en sòl rústic s'imposarà en la legislació i es farà norma, i es dirà que no es pot avançar ni una passa més en aquest terreny. El que passa és que ja ho farem sobre una realitat bastant més desgraciada de la que actualment ja tenim, però cap aquí anirem i si no d'aquí quinze anys quedam i ens ho comptam, vostè i jo som joves tots dos, en podrem parlar amb tranquil·litat.

I sobre el tema de Ses Salines, bé, la veritat esper que tenguí la proposta de resolució que nosaltres farem sobre aquest la mateixa sort que la de Sóller i, en qualsevol cas, no sé si això que vostè anuncia que serà aquesta figura proteccionista que es posarà abans de la pròpia aprovació del pla territorial serà això que explica el *Baleares* avui en portada i a la pàgina 4, i ja que hi som, m'agradaria que m'ho explicàs; és a dir, si efectivament aquest avanç del que són les figures de protecció que té pensades elaborar el Govern propies, d'acord amb la llei, el marge de maniobra que concedeix la Llei 4/1989, si això és el que es pensa aplicar a Ses Salines d'Eivissa i Formentera. Supòs que ha llegit avui el *Baleares*, hi ha tota una, no ha llegit el *Baleares*, idò ja em sap greu; però hi ha tota una informació que evidentment ha hagut de sortir de la conselleria perquè això supòs jo que no s'ho han inventat, naturalment, amb bastant concreció sobre quina és, i em sap greu que el terme tal vegada acabi fent fortuna, allò de Reusilàndia no?, és a dir, aquesta nova figura de protecció que vostès plantegen i que en definitiva el Sr. Soler va contribuir quasi més que jo a donar-li empenta al debat parlamentari; si aquesta figura és el que es pensa aplicar a Ses Salines d'Eivissa i Formentera, és una darrera pregunta que sí m'agradaria que al torn de contrarèplica es pogués contestar.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Per contrarèplica, Sr. Conseller té vostè la paraula.

EL SR. CONSELLER DE MEDI AMBIENT, ORDENACIÓ DEL TERRITORI I LITORAL (Bartomeu Reus i Beltran):

Estava cercant això del *Baleares* però no veig...

LA SRA. PRESIDENTA:

Jo demanaria, per favor, als senyors diputats i al conseller que no mantinguin un diàleg i que intentin contestar ...

EL SR. CONSELLER DE MEDI AMBIENT, ORDENACIÓ DEL TERRITORI I LITORAL (Bartomeu Reus i Beltran):

... ara dec estar espès, però dia, dijous, és el d'avui sí, avui és dia 8 de maig? No.

LA SRA. PRESIDENTA:

Contesti, Sr. Conseller, després...

EL SR. CONSELLER DE MEDI AMBIENT, ORDENACIÓ DEL TERRITORI I LITORAL (Bartomeu Reus i Beltran):

Perdó. Bé, em sap greu que ara no localitzi això. Bé, parlem un poc de sòl rústic, és a dir que la llei que presenta el Govern balear en aquest parlament el que no fa mai és consagrar un dret a edificar en rústic, és merament mantenir un criteri de potestat de la iniciació, perquè de forma discrecional o respectant uns usos administratius realment pugui permetre o no l'edificació. I a partir volem taxar moltes qüestions: respecte a tipologia, respecte a possibilitats quant a superfícies, l'altura, etc. És a dir que mai no es crea un dret a edificar, serà l'administració gestora la que realment, aplicant criteris que a cada època seran distints, perquè l'important és saber que la llei hauria de tenir una vigència a llarg termini, però l'administració tendrà una òptica diferenciada any a any o per períodes curts, determinats, faran la millor aplicació d'aquesta norma donant el vist-i-plau o negant la possibilitat, això és l'important.

La referència que fa la llei de sòl rústic a la incorporació de rústic a les fases d'urbanització en urbanitzable o en urbà, s'han d'entendre com a límits màxims on també juga el factor de l'aplicació del decret de densitats. I això, ben entès, realment crearà una restricció molt important del nou creixement de les ciutats. Per altra banda, dins el projecte de llei que redactam de sòl general, també es marquen uns paràmetres molt restrictius de creixement perimetral dels nuclis de les ciutats.

I jo estic content que vostè també consideri important defensar les formes culturals i tradicionals de viure a cada espai, sempre que siguin compatibles amb una defensa ambiental.

Respecte al tema de Ses Salines, miri, el més probable és que en pocs dies surti una declaració d'aquest espai amb una figura, no nova, sinó una de les figures avui en dia taxades a la Llei 4/1989 de protecció, en raó a una demanda específica que fa l'illa d'Eivissa, representada en aquest cas per un partit important en aquell àmbit, el Partit Popular, i jo només vull fer cinc segons del que seria una menció del que vostè ahir li va posar un qualificatiu, que miri, jo no voldria fer altra cosa que poder fer una realitat una protecció ambiental; perquè, per desgràcia, tal vegada és que ens falta relació externa. Si vostè acudeix a qualsevol administració autonòmica o estatal, sigui d'esquerra o de dreta, li diran que fins ara, fins a la data, l'aplicació del model estatal de la Llei 89 no ha estat correcte, no ha donat resultat, hi ha molt de parc i molta reserva de paper; perquè resulta que s'apliquen sobre espais físics en mans privades. I a partir d'aquest moment el desconeixement a la gestió privada implica que no hi hagi un resultat, jo puc anar molt equivocat, tot el que voldria seria especialitzar el territori per zones; distingir entre el que és el valor ambiental d'un espai i el seu valor paisatgístic, que són factors diferenciats: paisatge i massa forestal moltes vegades no és un factor ambiental de primer ordre, són valors d'un altre sentit, amb una altra valoració, el que hem de fer és especialitzar. On hi hagi realment una espècie de flora i fauna específica valuosa el que hem de fer és protegir amb un nivell important, fent un pla d'ordenació de recursos naturals; fent una política gestora pública intensa quant a coordinació d'activitats amb la propietat; on els valors siguin forestals o de paisatge, hem d'actuar amb mesures de paisatge i forestals, que no són mesures naturistes ambientals, això ho hem d'entendre. I, per altra banda, el que sí hem de fer és cobrir una demanda social que, per a mi és bàsica i fonamental reconèixer-la, perquè això ens implicarà una millora a llarg termini, que és poder realment acollir els visitants en les zones privilegiades, siguin de caire naturalista o de caire forestal o de paisatge. Només això, ni més ni menys.

Jo no sé què diu el diari, justament no veig aquesta notícia ara aquí, però bé, el que he d'entendre és, el que volia explicar és de dir a Balears el 99% de l'espai físic està en mans privades. Avui en dia si Tramuntana, si altres indrets de les Balears es mantenen cuidats i tenen encara un valor no ha estat per l'esforç públic, ha estat merament per l'esforç d'uns propietaris particulars que, amb unes ajudes molt menors de qualque administració en el seu moment, han pogut mantenir la seva finca amb un estat de conservació adequat, ni més ni menys. Doncs, és apostar en aquesta missió. Quan, per exemple, ahir parlàvem d'un pla territorial i dèiem *estudiar la posibilidad de nuevas potencialidades turísticas*, jo només vull pensar que moltes àrees importants a definir com a zones, zones a defensar, un factor de manteniment i desenvolupament serà realment poder crear una certa oferta de visitants qualificada. Hi ha avui en dia una demanda de visites a certs espais concrets on els factors ambientals o de paisatge o forestals són bàsics, el que hem de saber és com conduir aquesta demanda i crear un factor econòmic potencial que ajudi al seu manteniment global, ni més ni menys. És a dir que no voldria fer altra cosa que trobar el millor camí, a la vista que el que hem fet fins ara avui en dia no significa res més que el Govern balear quan cada any gasta doblers amb els parcs, no feim altra cosa que mantenir àrees recreatives, perquè estam desbordats per la visita de gent que entren a zones fràgils.

Doncs no és això. El tema seria, per exemple, que dins s'Albufera de Muro, que és el parc més important que tenim, és saber que hi ha àrees diferenciades, hi ha una àrea d'acollida de visitants, unes àrees ambientals específiques, on realment hi ha uns endemismes, i també després hi ha moltes àrees que merament és paisatge, que hi ha un canyís que realment aporta o no aporta al que pugui ser un factor ambiental pur i ... I això és tot, gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Conseller. Pel Grup Parlamentari Nacionalista-PSM, té la paraula el diputat Sr. Alorda.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Gràcies, Sra. Presidenta, senyores diputades, senyors diputats. Sr. Reus, la majoria dels temes seran una repetició del que ja han comentat els altres portaveus. D'entrada tornar a comentar que la inconcreció i la vaguetat dels criteris permeten lectures evidentment positives algunes i negatives d'altres i, en tot cas, ens quedarem a l'espera de saber què serà aquest pla territorial parcial, perquè, efectivament, hi ha algunes coses que apunten en la direcció que nosaltres consideram adequada, correcta, i que ens poden donar satisfacció. De totes maneres, com que no obliguen gaire a res no podem saber amb què acabarà aquest pla territorial parcial.

De totes maneres lamentar que es queixi de les propostes de resolució que presentam els grups, creim que ho feim amb menys informació de la que maneja el Govern, però que crec que enriqueixen i que arriben a concrecions bastant més elevades en molts de temes de les que fan els propis criteris del Govern.

Però també creim que aquesta concreció, i malgrat fos el mateix redactat, si hi hagués hagut un debat previ dins el Consell Insular d'Eivissa i amb els sectors econòmics, hi hagués hagut una participació més important de la societat eivissenca i pitiüsa en general, probablement, malgrat que literàriament diguessin exactament el mateix, per mor del saber en quin moment i amb quines condicions s'havia produït el debat, sabríem més bé cap on anava enfocat aquest pla territorial parcial.

Estàrem molt contents, va durar molt poc temps el debat en aquesta comissió sobre els criteris del Pla Territorial Parcial de Menorca, hi havia hagut una feina prèvia allà on nosaltres creim que era el fòrum i la seu adequada per fer aquests criteris, perquè al cap i a la fi és als menorquins als que més ha de preocupar i els que més visió tenen per dissenyar les solucions als seus propis problemes territorials i, en tot cas, el que ha de fer el Govern és veure que l'abast del que es demana, especialment pel que són intervencions de caràcter financer, són assumibles. Creim que aquest era el projecte correcte, desgraciadament sembla que trontolla, veurem fins on, i no és ja d'entrada el cas del PTP d'Eivissa i Formentera que se'ns presenta aquí sense haver fet aquest treball.

Nosaltres creim que el paper del Consell Insular d'Eivissa, com a legítim representant dels pobles d'Eivissa i Formentera és allà on hi ha d'haver aquesta concreció del debat. Per tant, creim que s'ha de fer la redacció del pla i, fins i tot, després de veure l'aportació del Partit Socialista en concret sobre la Serra de Tramuntana, però també, molt especialment, atès que tot l'abast del pla actual és de tota l'illa, creim que la gestió del pla i tot plegat en general s'ha de centrar en el Consell Insular d'Eivissa i Formentera. I per tant no hi ha d'haver cap mena d'òrgan supramunicipal estrany, com preveuen aquests criteris, sinó que ha de ser la redacció tant de bo dels criteris però coma mínim del pla, i també la gestió del pla, mitjançant l'òrgan que està cridat a fer-ho, que és el Consell Insular d'Eivissa i Formentera.

Quant a la preservació, confiar que la regulació dels Amunts d'Eivissa i de tots aquests plans especials que pretén substituir el pla territorial parcial siguin els adequats, la veritat és que la fórmula és tan oberta que pot ser probablement satisfactòria o pot ser insatisfactòria, sobretot si es confirmen aquests festejos amb fórmules de gestió privada molt incisiva, que és el que hem de veure on posarà la frontera el Govern, on la posarà el pla, en aquest moment ens queden molts dubtes.

I coincidim plenament amb el retret sobre Ses Salines. En aquest moment i veim que no coincidim amb el conseller, però en el moment del debat en el qual el propi conseller ja ens diu que amb una certa immediatesa sortirà una figura, per cert de la Llei 4/1989 ens diu el conseller, quan el Partit Popular es va molestar a modificar la Llei d'espais naturals, precisament perquè no hagués de ser una figura de la Llei 4/1989 la que regulàs la preservació, ens pareix una bona notícia el que ens anuncia el conseller, però una notícia molt dolenta o molt magra el que realment du redactat en comissió en els criteris.

La veritat és que la regulació de la preservació de Ses Salines d'Eivissa és un seguit de despropòsits, sembla que tots estam per la preservació, sembla que el Partit Popular cada vegada coincideix i no entén com és que des de l'oposició reclamam figures concretes, perquè la intenció, la vocació del Govern és de preservar l'espai, però el que ens duen és una declaració d'inconstitucionalitat d'una llei que sí que preserva i no duen, treuen també, perdó, modificació de la Llei d'espais naturals per treure Ses Salines d'Eivissa d'aquesta fórmula de preservació, mentre que no duen cap actuació activa de preservació efectiva. Tant de bo vegem aquesta figura aviat, tal i com ens ve redactat ho trobam ben trist i ben magra, sobretot després de les reivindicacions del principal partit de les pitiüses, que era l'únic que faltava sumar-se a aquesta reivindicació.

Sobre l'abast del pla territorial de l'illa d'Eivissa i Formentera tenim també una sèrie de dubtes sobre el que han de ser, precisament, aquests plans territorials. Segurament en el cas que ens afecta és un dels més clars que pot tenir tota la seva virtualitat atès que agafa tota l'illa. Així i tot, creim que hi ha determinats elements que haurien de ser propis d'una llei. Concretament l'urbanisme creim que hauria de funcionar amb lleis formals i amb planejaments; aquesta entrada de l'ordenació del territori a incidir sobre temes pròpiament urbanístics, a part d'una inflació de normes, creim que pot arribar a crear confusió. Per exemple el tema de l'habitatge unifamiliar a tota Eivissa i Formentera: tenim per una banda els planejaments, tenim per una altra banda una actuació del Consell Insular d'Eivissa perquè trobava que a la parcel·la mínima hi havia d'haver una actuació i va redactar una norma subsidiària i complementària; hi ha, per una altra banda, una llei del sòl rústic que marca una parcel·la mínima, una llei del sòl rústic o un projecte de llei del sòl rústic que ignora tot el sòl especial protegit i el remet, quant a parcel·la mínima, el remet quant a tot, al que és el planejament, només diu quins sòls obligatòriament hi hauran d'entrar però no regula absolutament res allà dins, nosaltres creim que és la seu sistemàtica adequada; i ara tornam a tenir un pla territorial que diu que tornarà a definir parcel·les mínimes.

Nosaltres consideram que no és aquest el camí adequat, de totes si és el que tria el Partit Popular per a una millor preservació de l'espai rural, nosaltres l'utilitzarem perquè no estam en condicions en aquest moment des del nostre grup de dissenyar les fórmules de preservació i, atès que el Govern o el PP ens en dóna alguna possibilitat a través d'una figura, evidentment ens hi empararem, però no és, creim, el disseny territorial correcte.

En canvi, sí que ens semblaria oportú l'anàlisi i el joc de les desclassificacions. Hi ha un excés de sòl urbanitzable, que no ha caducat, no ha caducat perquè per molt que passin terminis no caduca si no es declaren les caducitats d'una manera explícita, i a nosaltres gairebé no ens consten, tret, em pareix d'un cas a Sant Josep, no hi ha declaracions explícites de caducitats de sòls urbanitzables i, per tant, no s'han llevat diem-ne del mercat, no han perdut aquesta classificació. Creim que s'hi ha d'entrar i s'hi ha d'entrar perquè la llei del sòl rústic que té, efectivament, o el projecte, una norma interessant quant a l'increment, es refereix a increment sobre sòl rústic actual, la qual cosa respecte a tot el sòl urbanitzable existent fins aleshores i nosaltres, com que consideram que ja és excessiu el que hi ha a Eivissa i Formentera ara, no ens conformam que no pugui créixer sinó que creim que ha de créixer, i a més amb un altre efecte pervers, com que el que no es deixa créixer o, millor dit, es deixa créixer en un percentatge, com que el nombre és tan elevat el percentatge que es deixa créixer continua sent excessiu. Si primer es decreixes i es dugués el número, sobretot pel que fa a oferta turística més que a residencial propi de la població que viu i resideix a l'illa, llavors el número de creixement, el percentatge seria molt raonable i seria, creim, una gran mesura del projecte de llei del sòl rústic, que caldria aplaudir amb la contundència que la mesura permet. Ara, partint de la premissa que partim que és d'un sòl urbanitzable excessiu, a més d'insuficient resulta excessiu. Per tant, creim que no està ben enfocat pensar que amb aquesta addicional es pugui resoldre el problema, concretament en aquest cas d'Eivissa i Formentera, sinó que el pla territorial parcial hi hauria d'entrar, hauria de fer una anàlisi de quins són aquests sòls urbanitzables, estudiar-ho i actuar en conseqüència.

L'altre tema que creim que també hauria de condicionar aquest creixement i que la Junta d'Aigües en aquest sentit fa un magra favor a les necessitats de subministrament d'aigua a aquest país, és sobre les característiques limitadores del creixement que ha de tenir el subministrament d'aigua potable. Si es parteix de la base que hi pot haver dessaladores, potabilitzadores, amb el que això significa d'extracció d'aqüífers quan es tracta d'aigües salabroses i amb el que això significa, com a mínim, de consum energètic i de gran inversió pública, creim que no s'enfoca adequadament el problema de l'aigua a les Illes Balears i, en concret, a una illa amb les mancances o les illes que tenen a Eivissa i Formentera. L'aigua ha de ser un argument per no créixer en oferta turística si més no, evidentment per a la població resident s'han de fer els esforços que calguin per garantir el subministrament domiciliari d'aigua potable. Però no ha de continuar augmentant l'oferta turística si per donar-li servei s'han de fer inversions tan impactants sobre el territori i tan impactants en el consum energètic com són dessaladores i potabilitzadores.

Per últim, per cert que també hi ha una altra actuació urbanitzadora que confiam que no vagi ... sentit del Parc Bit. Sembla que segons el Govern perquè hi hagi una estratègia bit correcta, adequada, factible, hi ha d'haver una urbanització darrera; en el cas de Mallorca la possibilitat d'una estratègia bit factible s'ha quantificat amb sis mil places d'una urbanització de nova planta. Nosaltres creim que és falsa aquesta necessitat, però ens agradaria saber, en el cas de fer-la factible a les illes d'Eivissa i Formentera, quina urbanització a Eivissa i Formentera serà necessària per fer factible una estratègia bit, si segons el Govern és necessària aquesta necessitat.

I acabant, Sra. Presidenta, ens demanam si la planificació econòmica que també pretenen aquests plans territorials i que ens costa de veure com anirà imbricada, significarà un pla d'inversions associat al pla territorial; com és que es pot imbricar també un Foner II, com és que es pot imbricar Es Mirall, com és que es poden imbricar plans de reindustrialització en el que són plans territorials; com és que està pensat aquest encaix. Hem vist amb el Pla Territorial del Pla que ha quedat en *stanby* i que ha quedat en una via morta, quan s'ha intentat incardinar el que són inversions respecte dels equipaments i d'infraestructures que d'alguna manera es dissenyen. O hem de llevar tot aquest apartat i dir amb tota franquesa que estam fent un pla territorial on es fa un estudi de necessitats, però que només es dibuixa ben igual que ho fa un planejament municipal, o s'ha de dir com es quantifica l'actuació per dinamització econòmica i per a subministre d'equipaments i d'infraestructures sobre el territori; sinó no arribam a saber de què parlem i continuam agafant les mateixes partides existents dins els pressuposts i les mesclam amb distints noms. A nosaltres ens agradaria saber de què estam parlant quan parlem d'aquests plans d'inversions i parlem de dinamització econòmica referida a plans territorials.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Per contestar, té la paraula el Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER DE MEDI AMBIENT, ORDENACIÓ DEL TERRITORI I LITORAL (Bartomeu Reus i Beltran):

Molt bé, Sr. Diputat. Ses Salines tendran una protecció específica dins una de les quatre figures que marca la Llei 4/1989, sense emprar la possibilitat de crear-ne una de nova, a la vista de l'article 21.2 de la mateixa llei.

Ordenació del territori i urbanisme. Vostè agafi la sentència recent que hi ha hagut en matèria de llei del sòl i veurà que ordenació del territori és un poquet *el espacio amplio* on s'integra l'urbanisme i altres qüestions. L'urbanisme és una branca menor d'ordenació del territori. I anant ja al detall, és a dir, no és gens complicat en absolut; aquí hi ha una parcel·la mínima municipal, una parcel·la mínima creada per una complementària o subsidiària del consell insular; una parcel·la mínima creada per la llei de sòl rústic; quina és la prevalent?, evidentment la creada per la llei, sens dubte. A continuació aquesta llei marca unes parcel·les mínimes que poden ser incrementades per qui?, pels ajuntaments o via un instrument de planificació d'ordenació del territori, via un pla de medi natural, via un pla director sectorial o via un pla territorial parcial; simplíssim això.

Els ajuntaments tendran la possibilitat i també els qui aprovi de forma definitiva un pla territorial parcial, tendran la possibilitat de dir, doncs mira, el rústic protegit a part del rústic Len i a part del rústic que està preservat per Costes, etc., és tot aquest i la parcel·la mínima serà aquesta; sí, evidentment que sí, el pla, el pla i també el planejament municipal, perquè recordem que la Len i la llei de sòl rústic és una llei de mínims; i deim que el planejament municipal i el planejament d'ordenació del territori podran elevar aquests mínims d'una forma particular, zona a zona, molt simple això.

Si vostè vol fer un poc d'anàlisi del que és el decret de densitat de població posat en connexió amb la disposició de la llei de sòl rústic, vostè veurà que això cobra un sentit. Evidentment que una lectura aïllada de la menció legal de sòl rústic quant als percentatges d'incorporació a urbanitzable i a urbà al marge del decret, poc aporta; però aquest decret regulador existeix i marca unes premisses determinades. I vostè recordi que a partir del mes d'agost de l'any 95 *los promotores pierden derechos* perquè la mora va quedar aturada. Han passat dos anys, vostè coneix el dret urbanístic i ha de saber que al dia d'avui, en base a la voluntat d'administracions locals, es podrà articular caducitat de molts expedients.

Jo ara he passat gust d'escoltar-lo amb el tema de l'aigua perquè ara vostès fa tres anys en parlaven que com a solució al problema d'aigua a les pitiüses i a Balears, a la badia de Palma, la solució era una moratòria urbanística; i jo deia, bé, i quina solució és aquesta? Pot ser que a llarg termini, d'aquí a vint anys, si hem baixat en població, la poca aigua dolenta que ara tenim ara pugui bastar. No hi ha hagut més remei que dins la badia de Palma i dins les pitiüses anar a un sistema de creació de recurs, perquè no n'hi havia. I ara, mentre cada dia treim aigua de la mar recuperam aquífers, i arribarem a uns espais de temps on a l'hivern hi haurà explotació d'aquífer natural i a l'estiu de planta dessaladora; i aquesta coexistència podrà permetre: primer, uns menors consums energètics; uns millors preus al consumidor i una defensa a ultrança d'unes reserves que s'han de mantenir impolutes, ni més ni menys. Però quan hi ha un problema s'ha de resoldre i teníem un problema d'aigua que afectava el 65% de la població balear i visitant, aquest problema avui en dia no existeix, l'aigua és de qualitat i, fins i tot, de quan en quan veig la premsa que diu disbarats, perquè avui deia que l'aigua de Palma era la més cara d'Espanya, i just dins Mallorca hi ha (...), just dins Mallorca, no vull anar a aigua artificial de Formentera o a aigua d'Eivissa o el que sigui, bé, es diuen moltes coses.

El Parc Bit. L'únic que diem en el pla és que s'indagui en aquesta possibilitat. En aquest moment no estic personalment convençut que sigui necessari articular un espai físic on realment s'implantin aquestes empreses i es creï una oferta paral·lela residencial, no n'estic convençut, però que almanco el pla ho pugui indagar, ni més ni menys. I per altra banda, anem a recordar el que hauria de ser una planificació de territori; vostè quan parla em fa molt pobres les futures directrius en el sentit que les hi vol treure una part del seu contingut important. El territori i l'economia han d'anar plegats. Durant molts d'anys hi ha hagut una discussió teòrica respecte a dissociar els plantejaments econòmics dels territorials; avui en dia, crec que vostès més que ningú, enllacen aquesta qüestió, i pens que ho fan bé, jo també ho faig així; evidentment que un pla territorial no serà respecte d'aquest tema una cosa distinta a una norma de planejament urbanístic, en el sentit que el que farà és definir ara la programació real de les inversions i l'execució estarà feta amb plans específics i amb programes pressupostaris, però el pla ha d'identificar quin nivell d'inversions són precisos, quines mesures de foment són necessàries i quantificar-les i deixar-les sobre el document, perquè les administracions competents, cadascuna d'acord amb els seus recursos, vagin afrontant aquestes qüestions.

I això és tot, Sr. Diputat, moltes gràcies.

(L'Hble. Vicepresident de la comissió Sr. Francesc Antich i Oliver substitueix la Sra. Presidenta en la direcció del debat).

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Per replicar té la paraula el diputat Sr. Alorda.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Gràcies, Sr. President. Molt breument, també contestant a cada una de les contestes més aviat. Quant a Ses Salines, ja hi tornam, és la gran notícia positiva d'avui, més que el que diuen els criteris és el fet que se'ns confirmi una figura de la denostada Llei 4/1989, però li vull recordar una cosa i és que ja està en figura Llei 4/1989, reserva nacional o reserva natural, i el que voldríem és que, com a mínim, ens garanteixi, i jo li agrairia molt que a la contrarèplica ens llevàs aquest petit dubte, que, com a mínim, arribarà al nivell de preservació que en aquest moment gaudeix legalment i mentre no hi hagi cap pronunciament contrari; és a dir que com a mínim el Govern de les Illes Balears vol preservar el territori, com a mínim igual, nosaltres voldríem, i aquí sí que és on estariem més orgullosos i desfets, que hi posàs un plus respecte del que ha volgut el Govern de l'Estat o del que ha volgut el Congrés dels Diputats.

Respecte de la superposició de distints planejaments i les parcel·les. Nosaltres el que li plantejàvem és que hi hagués una regulació que nosaltres trobàvem com a més racional. De totes maneres ja li he apuntat que tant de bo i tot el que signifiqui preservació del territori, de protecció rural i establir uns mínims que després qualcú sempre pugui ampliar hi estarem d'acord. No veig que sigui ben bé la posició del Govern perquè notam sempre, i amb una esmena del Grup Parlamentari Popular d'ahir mateix, la necessitat d'excloure el planejament insular o qualsevol actuació dels consells insulars respecte d'aquestes matèries, ens pareix perversa i ens pareix anar contra allò que naturalment hauria de derivar de la pròpia atribució de competències en matèria urbanística. Però és que si no vengués per mor de matèria urbanística és que s'hauria de cedir l'ordenació del territori referit a aquest aspecte; i ja no tornaré entrar a la frontera, perquè a l'article 39 de l'Estatut recordarà vostè que amb el llistat de competències que s'han d'arribar a atribuir o que es poden atribuir als consells insulars hi ha l'ordenació del territori. Des del nostre grup, que som profundament insularistes, que entenem que el normal, el lògic és que amb un gran nivell de decisió les illes tinguin un elevat sostre d'autogovern, no entenem aquesta necessitat que des d'una instància arxipelàgica s'hagin de donar tantes consignes, no només se n'hagin de donar, sinó que s'ha de llevar la possibilitat que la pròpia illa, amb representants elegits democràticament, recordem-ho, no són elegits per votació indirecta entre regidors, puguin fer el propi.

Quant a les desclassificacions, recordar que nosaltres no trobam que hagi de ser la voluntat dels ajuntaments en determinats casos. L'ajuntament, el municipi té uns interessos molt concrets i d'alguna manera miops, amb el bon sentit de la paraula si és que en té, respecte de què egocèntrics perquè una determinada urbanització, una determinada actuació pot tenir una riquesa per al municipi. És una planificació supramunicipal la que pot veure les necessitats d'abast de caràcter turístic, de caràcter residencial d'aquell municipi i no podem esperar que les desclassificacions o que determinades actuacions per decreixen vinguin amb iniciativa municipal, no sempre serà així i, per tant, nosaltres crec que hem de donar una empenta.

Sobre l'aigua i la moratòria urbanística. Miri, si vostè continua creient que hi ha un problema d'aigua perquè Sa Talaiola donarà 2.000 nous habitants i Es Pujol en donarà 2.000 més i una altra urbanització a Eivissa en donarà altres tants, etc., i que, per tant, s'ha de solucionar aquest problema, no ens entendrem. No ens entendrem perquè nosaltres creim que el que és bo, fins i tot per a l'economia de les Illes Balears, bo per al seu paisatge, bo per al seu futur turístic, és que no hi hagi aquest increment d'urbanitzacions. Aleshores, el problema d'aigua, i aquesta és la idea de la moratòria, decreix i disminueix; es fa més a mida humana, més fàcil d'escometre, perquè, per a nosaltres, s'han de fer totes les inversions i aquelles actuacions que calguin per garantir el subministre d'aigua potable a tota la població resident a les Illes Balears, i aquella població turística que en aquests moments tinguem, però el que creim és que hi ha d'haver un moment en què això ha de tenir aturall; n'ha de tenir per molts de motius, un l'aigua. Però no és que s'ha de continuar creixent tant com doni el territori i no passeu pena pel problema de l'aigua perquè farem potabilitzadores, farem transvasaments, farem tot allò que sigui necessari; no, no cal tot això. Creim que en aquests moments si hi hagués una política territorial assenyada moltes de les inversions que s'han de fer en matèria energètica, en matèria hidràulica i fins i tot en aeroports, no serien necessàries, les podrien dedicar a despeses d'infraestructures socials i tots hi guanyaríem molt.

Respecte ...

(La Sra. Presidenta reprèn la direcció del debat).

LA SRA. PRESIDENTA:

Li demanaria, Sr. Diputat, que vagi acabant, per favor.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Acab, idò, Sra. Presidenta. Respecte del Parc Bit molt satisfet de sentir que qualcú dubte, si més no, de la necessitat d'associar una estratègia d'innovació tecnològica amb una urbanització de luxe; però aquesta capa i espasa de defensar aquesta simbiosi significa una urbanització de nova planta de 6.000 habitants a l'illa de Mallorca. Confiem que a Eivissa i a Formentera es trobin altres solucions i que dins la resta de solucions que es trobin a Eivissa i a Formentera puguin ajudar a reconsiderar una solució per a Mallorca que no ens pareix la més adequada.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Sr. Conseller, torn de contrarèplica.

EL SR. CONSELLER DE MEDI AMBIENT, ORDENACIÓ DEL TERRITORI I LITORAL (Bartomeu Reus i Beltran):

Sí, moltes gràcies. Ses Salines tendrà més superfície protegida que l'actual llei de reserva, això d'entrada.

Urbanisme, les competències que tenen els consells insulars són d'execució i gestió, amb quins aspectes? Amb el que pugui ser règim subsidiari o complementari de la política urbanística que fan els municipis, només aquesta. Per altra banda, una visió del territori on Menorca, Eivissa i Formentera i molts d'àmbits de Mallorca estaran definits per un pla territorial parcial, realment el bàsic és especialitzar els instruments realment amb el seu contingut, i jo li diria: anem a estudiar realment quin és *el alcance competencial* d'una transferència operativa en matèria d'urbanisme, que, tal vegada, hem fet tota una lectura equivocada o no equivocada. Però de fet, si avui en dia estam preparant uns instruments superiors, com un pla territorial parcial, deixem que sigui aquest instrument el que pugui planejar per damunt de la voluntat municipal, que en matèria urbanística és la que compta. I els consells insulars evidentment són tutelants, actuen en matèria complementària i actuen merament en base a la inactivitat, diguem, municipal, encara que qualche vegada facem coses molt curioses per crear un buit normatiu per després omplir-lo, molt bé.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies.

EL SR. CONSELLER DE MEDI AMBIENT, ORDENACIÓ DEL TERRITORI I LITORAL (Bartomeu Reus i Beltran):

No, jo volia dir qualche cosa més, si vostè em permet.

LA SRA. PRESIDENTA:

Sí.

EL SR. CONSELLER DE MEDI AMBIENT, ORDENACIÓ DEL TERRITORI I LITORAL (Bartomeu Reus i Beltran):

Ho dic per contestar, que després no es digui que no contest. Desclassificar, nosaltres, el Govern balear no volem entrar en polítiques globals de desclassificació. I per altra banda, cada vegada que s'ha parlat de desclassificar, vostès mateixos aquí són testimonis que és un tema molt complicat, que no se sap com acabarà i que l'important és que qui realment ha classificat que desclassifiqui; és a dir que cada ajuntament, perquè si no ens trobarem que vostès consells insulars i Govern balear haurem de fer front a polítiques municipals equivocades durant molts anys.

I respecte al Parc Bit, només dir-li que jo el que vull, jo tenc dubtes personals que a àmbits com Eivissa i com Formentera s'hagi d'articular un règim i medi com el que ha estat el tema d'aquí de Mallorca, que té una massa crítica distinta; però almanco que el pla ho estudiï. I per altra banda, vostè només pensi el següent, no record quantes places són, 6.000 o no 6.000, però parlam de fer una cosa que s'ha fet a tota Europa, que es fa a tot el món occidental, que el que pot fer és consagrar un espai de 350 hectàrees del mig milió que tenim a les Balears, per veure si això pot ser un instrument de desenvolupament important, jo pens que la missió val la pena. I per altra banda, si vostè té interès ha d'indagar en tot el que és el planejament, que està preparat en aquesta qüestió, i pens que si hem de dir que si hi ha qualche cosa ambientalment ben definida quant a assentament humà és aquest model, que pot servir un poquet de mesura d'ordre a altres desenvolupaments.

I respecte a l'aigua, aigua n'hi o no n'hi ha, i quan no n'hi ha l'has de fer o l'has de dur. La diferència que hi ha entre vostè i jo és que jo així com dic el territori no el podem crear, no en podem fer més, aigua, avui en dia, la podem fer, la podem dur i cada dia més es podrà fer a uns costos assumibles, a uns costos molt assumibles perquè, a no ser certs comentaris interessats i certs moviments de vegades aquí mal dits, no hi ha hagut un problema respecte al preu de l'aigua. L'aigua és molt més cara a tot Catalunya, l'aigua és molt més cara a altres bandes, a Canàries, on sigui; i l'important és saber que la gent té aigua de qualitat, sense uns problemes ambientals de primer ordre, perquè una planta dessaladora el seu espai físic és limitat, si no crea energia no hi ha problema d'emissions i el seu consum energètic sempre està modulats; i més quan anam ja a tècniques de reprofitament de calors, etc.

Bé, ja he acabat, gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Conseller. Pel Grup Parlamentari Socialista, té la paraula el diputat Sr. Tur.

EL SR. TUR I TORRES:

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Conseller, em cregui si li dic que em va crear una certa il·lusió l'anunci que s'anava a redactar per fi un pla territorial parcial per a les illes d'Eivissa i Formentera, una vella reivindicació d'aquest diputat que li parla, i que fins i tot així ho vaig manifestar pública la defensa d'aquesta iniciativa. Però també em cregui si li dic avui que sent una certa decepció, perquè veig que del debat (...) una idea d'una gran confusió, de moltes contradiccions, de dificultats, quan jo entenc que la Llei d'ordenació territorial és un bon instrument i que està a l'abast del Govern i del Parlament per realment donar-li compliment i elaborar aquest pla supramunicipal d'ordenació territorial que necessiten les illes d'Eivissa i Formentera. És veritat que hi haurà problemes i crec que el que ha exposat el Sr. Conseller és una exposició dels problemes que poden sortir, però que aquests problemes precisament, així ho regula a més la Llei d'ordenació territorial, s'han de detectar amb la diagnosi urbanística i s'han de posar els mecanismes per corregir-los. No podem donar la sensació, jo almanco me'n duc aquesta sensació i em preocupa, que és molt complicat i serà de difícil tramitació i que els objectius no podem garantir quins seran. Per tant, que consti el meu sentiment en aquest moment, tendria o tenia la il·lusió que això doni un resultat positiu perquè les illes d'Eivissa i Formentera ho requereixen i amb urgència.

I, abans d'entrar en una anàlisi més o manco detallada, especialment dels dèficits que tenen els criteris, vull fer un apunt sobre algunes de les qüestions que ha comentat el Sr. Conseller, que de fet han estat ja plantejades per la majoria de portaveus que m'han precedit, i em veig en l'obligació de repetir-me però ho volia fer perquè constassin.

El tema de Formentera. Evidentment, ja s'ha fet notar, i ha una contradicció entre el Decret sobre mesures especials i transitòries per a l'illa de Formentera, que parla d'un pla territorial específic per a l'illa de Formentera, i aquests criteris. Jo crec que sí que almanco s'ha de considerar que Formentera és una realitat insular específica, molt particular i que per tant ha de ser motiu d'una diagnosi territorial específica i que aquesta diagnosi ha de donar com a resultat la proposta d'estratègies pròpies i també específiques per a l'illa de Formentera, almanco això.

El tema de Ses Salines, un tema que no podia passar per alt en aquest moment, però seré molt breu. La veritat és que crec que el mínim que es pot dir respecte de Ses Salines és que el comentari que es fa als criteris que es proposen, que per la seva importància s'estudiarà en particular la protecció de Ses Salines, el mínim que es pot dir és que desmereix un document com aquest; no vull reiterar tot el que s'ha dit respecte de Ses Salines, però sí que crec que el mínim qualificatiu més suau que se li pot donar és que desmereix el document.

Però, per una altra banda, hi ha una cosa que em preocupa més, que és que també dóna la pauta de quina és la política territorial del Govern aquest cas concret. Ens trobam que s'impedeix durant molt de temps o es dificulta la protecció d'aquest espai, a un moment en què està protegit es recorre al Tribunal Constitucional aquesta llei, i després comprovam que mentre s'anuncia una protecció global d'aquest espai i que ja veurem al final quin resultat donarà i com acabarà, a la vegada es tramiten uns criteris per a la redacció d'un pla territorial específic per a Eivissa i Formentera on anuncien que s'haurà d'estudiar, en particular, la protecció de Ses Salines. Aquí hi ha tot un cúmul de contradiccions i d'aspectes que ens preocupen perquè donen a entendre que no hi ha una visió global, uns objectius clars i coherents de política territorial del Govern; aquest és un exemple, però que el podríem fer extensible a la política d'ordenació del territori del Govern.

A la seva primera intervenció ha començat el Sr. Conseller parlant d'aquests tres temes, Formentera, Ses Salines i quan ha fet referència a recursos naturals s'ha centrat jo crec que exclusivament en el tema de l'aigua. Però a més ha anunciat, una cosa que també ha estat reiterada per portaveus que m'han precedit, ha parlat de la disponibilitat d'aigua dessalada a la zona de Sant Antoni vila i a tot Sant Josep, això és cert, però em preocupa i m'agradaria que el Sr. Conseller concretàs més en aquest aspecte, que el fet de comptar avui per avui a Eivissa amb recursos, podríem dir, abastament, d'aigua fabricada, això representi no posar límits o que no tenguí límits el creixement. De la seva intervenció crec que es podria deduir i m'ha preocupat.

Ha anunciat també, abans, encara que després ho ha matisat o quasi ho ha contradit o desmentit, la política de desclassificació de sòl urbanitzable. Ha parlat de la pèrdua de drets, he notat en aquell moment que els criteris no en fan cap observació i si el Sr. Conseller creu que aquesta política és una política adequada, que nosaltres ja la defensàrem i hi insistírem molt en el debat del Poot d'Eivissa i Formentera, que encara que si bé va ser amb el Conseller de Turisme va ser un debat eminentment urbanístic, com no podia ser d'una altra manera tractant-se de les illes d'Eivissa i Formentera; però que si així ho creu així hauria de constar en els criteris, el que passa és que després al final vostè ha vingut a dir quasi el contrari, amb una mateixa sessió ha vingut a dir una cosa i el contrari a la vegada, que el Govern no pensa entrar en la política de desclassificació de sòls, si s'hi han perdut drets o si es poden perdre drets alguna administració ha d'exercir aquesta potestat i creim que seria bo i urgent que en aquest moment, especialment, que es tramita un pla territorial per a les illes d'Eivissa i Formentera es contemplàs aquest aspecte perquè és necessari.

Entrant a fer un petit repàs del que són els criteris, ja he dit d'entrada que ens pareix positiu que es tramitin figures d'ordenació territorial supramunicipal, encara que això sigui deu anys després de tenir la possibilitat de fer-ho, que és després de comptar amb la Llei d'ordenació territorial, i encara que ho fem amb unes certes pressions i habilitant un període extraordinari però benvingut sigui si el resultat final és positiu. I encara que ho continuem fent, també s'ha de dir, una vegada més, per la via excepcional de la disposició transitòria única. Ara, una vegada situats en aquest marc legal, els criteris són els que haurien de donar almenys compliment al que estableix la Llei d'ordenació territorial i haurien de ser molt menys oberts, haurien de ser molt més concrets, haurien de ser, en definitiva, uns criteris deterministes, no només per aconseguir la llei, perquè així ho diu la disposició transitòria única de la llei, sinó perquè responguin al que han de ser uns criteris, han de fixar els objectius i el marc en el qual ha de regir el pla territorial parcial, i a més si són tan oberts i deixen uns objectius tan poc definits dificultaran, forçaran, la tramitació del pla territorial parcial, perquè deixaran en mans d'una figura posterior allò que avui ja s'hauria d'haver definit en els criteris.

Altres dèficits o incompliments dels criteris, que són importants i que ens agradaria que el Sr. Conseller fes una reflexió sobre ells o prengués nota per poder-ho solucionar. No preveuen els criteris i és una qüestió que així també exigeix la Llei d'ordenació territorial, un diagnòstic territorial de la zona a ordenar; precisament entenem nosaltres que en aquest diagnòstic és allà on s'hauria de constatar i preveure la necessitat de desclassificació de sòl urbanitzable, si és que així ara ho creu el Govern. Però és que en aquest diagnòstic territorial s'hauria d'analitzar amb profunditat i amb rigor l'evolució històrica, els processos socials, culturals i econòmics que han donat lloc a una realitat, que és cert, com ha dit el Sr. Conseller, que en el cas d'Eivissa i Formentera és molt particular, i que si no sabem d'on partim i si no coneixem amb absoluta fiabilitat la situació de la qual partim i els motius que han creat aquesta situació, difícilment podem saber on anam. Dit d'una altra manera, que aquest diagnòstic hauria de detectar exactament la realitat on ens trobam i fixar uns objectius i unes estratègies amb els quals s'hagués de regir el pla territorial parcial.

Creim també i crec que un altre portaveu també ho ha comentat àmpliament, que el pla territorial hauria de proposar estratègies que superassin la concepció clàssica d'atendre només paràmetres urbanístics per a l'ordenació del territori, aquest aspecte específicament urbanístic és veritat que correspon més als ajuntaments, el pla hauria d'assenyalar els criteris mínims, però hauria de preveure mesures de gestió en positiu del que ha de ser l'ordenació territorial global de les illes d'Eivissa i Formentera. Hauria de proposar, especialment, una anàlisi molt més profunda de la situació del sòl no urbanitzable a Eivissa i Formentera, és un aspecte importantíssim la situació del sòl no urbanitzable a Eivissa i Formentera i que els criteris el despatxen amb un article, creim que s'hauria d'analitzar més profundament i hauria de proposar mesures de protecció del sòl no urbanitzable a Eivissa i Formentera.

La idea que, posa el pla, ha de ser prou ample amb el seu contingut que faci innecessari l'elaboració de plans del medi natural, la veritat és que no ho veim molt clar, perquè pensam que espais com els Amunts mereixen o requereixen l'elaboració d'un pla del medi natural on hi hagi molta més concreció i on es proposi una gestió adequada d'aquests espais.

I pel que fa a l'ordenació sectorial, entendrem que, al contrari del que proposen els criteris, el pla no pot ser una simple o una descripció literal de la suma de plans sectorials aprovats. Per exemple, el Poot, ja ho vàrem comentar a la interpel·lació, en el debat que vàrem tenir en el plenari en el seu moment, consagra la possibilitat de la construcció de 150.000 places més, places turístiques a Eivissa i Formentera. Per tant, en aquests moments on per fi sembla que iniciam la possibilitat de redactar un instrument d'ordenació territorial supramunicipal, s'ha d'entrar a fons a revisar i a analitzar tots els plans sectorials i no al contrari.

El mateix podem dir del Pla de residus sòlids urbans, que els criteris proposen cenyir-se al que diu, encara que s'afegeixi la majoria d'ella, llevat de noves demandes, és que si hi ha noves demandes és el que hauria de preveure el pla i contemplar-ho, i obligar a modificar els plans sectorials. I ho diu la pròpia Lot: els plans sectorials han d'encaixar harmònicament en una superior política d'ordenació territorial al servei de la qual han d'estar, no a l'inrevés. Per tant, pensam que citar o remetre's continuament als plans sectorials aprovats no és correcte, sinó que s'ha de fer al revés. També a títol d'exemple, cita per aquí el pla de drogues, no entenem molt bé a què ve el pla de drogues i no tants altres plans com hi ha. Creim que és una prova que l'objectiu pot ser correcte, i així ho hem reconegut al principi, però hi ha poc rigor en l'elaboració d'aquests criteris.

I ja no parlem de quan fan referència els criteris als plans sectorials no aprovats. Si deim que els plans sectorials no haurien de condicionar el pla territorial, però molt manco aquells que ni tan sols estan aprovats i tenim l'exemple avui mateix, que el pla de pedreres, que encara no ha estat aprovat, al qual es remeten aquests criteris, anuncia el Govern que haurà de ser modificat abans que s'aprovi. Ho hem denunciat reiteradament, duim una estratègia política d'ordenació del territori que és la contrària del que seria lògic i de sentit comú, en primer lloc hem de veure el tot i després ja entrarem a les particularitats.

El tema d'infraestructura o serveis portuaris també creim que s'hauria de concretar molt més. Es parla del port d'Eivissa, el port d'Eivissa té la situació que té i que per tant requereix d'inversions importants, però no és només el port d'Eivissa, i el port de Sant Antoni, que aquí no se cita i que també s'hauria d'analitzar amb la redacció del pla territorial d'Eivissa i Formentera i esper que estigui desterrada definitivament la idea de la construcció d'un port industrial a Sa Caleta; però són aspectes que aquí només s'apunten i que es deixen absolutament oberts com la majoria.

LA SRA. PRESIDENTA:

Jo li demanaria, Sr. Diputat, que anàs acabant, per favor.

EL SR. TUR I TORRES:

Gràcies, Sra. Presidenta, acab ara mateix. Hi ha un altre aspecte que no entenem a què respon i que m'agradaria que el Sr. Conseller ho explicàs, que és la coordinació entre les diferents administracions, parla de la creació d'un òrgan supramunicipal?

I per acabar crec que és imprescindible que als criteris consti clarament qui elaborarà i qui tramitarà aquest pla territorial d'Eivissa i Formentera, quin òrgan ho farà i quin òrgan serà qui gestionarà aquest pla territorial una vegada aprovat.

Moltes gràcies, Sra. President.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Sr. Conseller, té vostè la paraula per contestar.

EL SR. CONSELLER DE MEDI AMBIENT, ORDENACIÓ DEL TERRITORI I LITORAL (Bartomeu Reus i Beltran):

Sí, amb molta rapidesa intentaré contestar. De Ses Salines ja n'hem parlat. Del tema d'aigua, no és un factor limitant és un factor a considerar i és evident que els creixements urbanístics que hi pugui haver a Balears vendran definits per l'anàlisi de molts de factors multicriteris, és a dir, serà aigua, seran molts de condicionants que realment ens determinen una política de restricció de creixements ben clara; i l'aigua és un factor molt a considerar evidentment.

Desclassificar, ho vull aclarir, és a dir, hi ha la informació de realment quin és el sòl avui en dia en disposició classificat a les Balears, ja hem fet mencions clares que sobra sòl; el que no farà el Govern serà emprar directament instruments per desclassificar, ara, hi ha aspectes normatius reflectits a normes de caràcter general que ja impliquen processos tàcits de desclassificació, sempre i quan hi hagi voluntat municipal per actuar en aquesta línia. Perquè és important recordar-ho, nosaltres partim d'una visió urbanística municipal, en aquest cas.

El diagnòstic, evidentment que es farà un diagnòstic, i ja hi molta base, ja hi ha un diagnòstic molt desenvolupat que ha servit per fer aquests criteris evidentment. No obstant, es complementarà el diagnòstic físic i territorial de les illes pitiüses en base al document.

No entenc el que diu vostè que no hem d'atendre paràmetres urbanístics, tal vegada a la rèplica vostè m'ho podrà explicar un poc bé, perquè justament l'ordenació del territori ha de reflectir previsions urbanístiques de forma clara, de caràcter normatiu i després implicant norma de gestió. Vostè m'ho explicarà un poquet millor.

Als Amunts no s'ha de fer un pla de medi natural perquè la pròpia Len obliga que per a la seva ordenació s'empri aquesta figura, s'empri un pla territorial parcial, crec recordar que l'article 8 o 9 de la Len diu exactament això, l'article 9 en particular.

El Poot no crec de cap manera que possibiliti la creació de 150.000 places noves més, no ho crec; si vostè em diu que això és ver, jo ho escoltaré però em ve de nou i no ho crec.

La incardinació dels plans directors sectorials dins un pla territorial parcial s'ha d'entendre d'acord amb el que diu la Lot, hem d'anar a instruments generals i a instruments específics que s'han d'integrar d'una forma harmònica en base a figures administratives de coordinació normativa. Evidentment que hi haurà una certa redefinició de segons quins aspectes per fer-ho harmònic amb un tot, però hem de saber que és molt important poder fer planificació especialitzada. I quan es fan mencions, per exemple a residus sòlids urbans, hi ha una modificació prevista del Pla de residus sòlids urbans de les Illes Balears, per donar compliment a la Llei d'envasos i embalatges. La qual cosa no és una menció estàtica d'un pla actual o no actual, això és el que hi ha. El pla de pedreres, avui la premsa s'ha equivocat un poc perquè han parlat d'una cosa que no és certa, és a dir, hi ha un problema respecte d'un cànon d'aportació del sector quant a compensació per quedar legalitzats, no amb el tema fiances i són qüestions que dins el pla definitiu sortiran reflectits. És a dir, si vostè pensa que una norma de caràcter ampli, com un PTP, ha de descartar per complet qualsevol visió sectorial, és un punt de vista que jo no compartesc perquè hi ha moltes àrees especialitzades; l'error seria que no hi hagués una harmonització, ni més ni menys.

El sistema portuari és un tema realment a estudiar, jo, una resolució, que demanaria al Partit Popular que s'ha de presentar si hi ha hagut un oblit dins el criteri, hi ha hagut una equivocació formal, de no parlar del port de Sant Antoni, és una qüestió que com a grup parlamentari demanaria que s'aportàs també l'estudi d'indagació del port de Sant Antoni, amb una visió híbrida entre nàuticoesportivapesquera i també comercial, residual.

I per altra banda, ja ho he dit, aquest pla d'Eivissa i Formentera ha de ser un pla on els ajuntaments d'Eivissa i Formentera i el consell insular han de tenir un paper molt important. El fet que sigui un consell insular a Mallorca, a Menorca o a Eivissa qui dugui directament la gestió m'agrada i no m'agrada; m'agrada perquè realment és un ens especialitzat; em desagrada perquè tal vegada pot deixar de banda els ajuntaments, que són un element substantiu i important en aquesta qüestió. No obstant, el que he de dir és que els consells insulars tendran amb aquestes figures un paper molt protagonista, que vostès tenen competència en moltes qüestions que són significatives en aquest àmbit.

I això és tot.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Conseller. Per al torn de rèplica, té la paraula el diputat Sr. Tur.

EL SR. TUR I TORRES:

Gràcies, Sra. Presidenta. Abans d'entrar en la rèplica vull fer just un petit comentari a un aspecte que també assenyala, em sembla que és a l'exposició de motius, la Llei d'ordenació territorial, la necessitat que l'urbanisme sigui una acció democràtica i participativa. I per això crec que, d'acord que s'haurà de comptar amb els ajuntaments, amb el consell insular, però que hi hauria d'haver la capacitat d'ampliar la participació a la societat i de cercar el consens, perquè si no ho feim així ja puc avançar que el resultat no serà positiu. I aquest és un aspecte que em preocupa perquè, a més, parlem exclusivament de les illes d'Eivissa i Formentera i parlant d'ordenació del territori en aquestes illes el tema pren una consideració més important.

Reconeix el Sr. Conseller que sobra sols classificat, per tant crec que aquest és el moment d'entrar-hi a fons, i faci un diagnòstic, com dèiem abans, que per cert vostè diu que sí que hi serà, però els criteris ho haurien de preveure i no ho preveuen, per tant serà una de les propostes de resolució que el nostre grup ja avança que farà; però crec que en aquest moment ens hem de comprometre més si reconeixem que sobra sols classificat, i que, per tant, s'hauran d'instrumentar les mesures perquè aquest problema, que és important, es pugui resoldre, a qui correspongui, per això parlava abans de la necessitat d'una major participació de la societat i, per tant, de les institucions que la vertebren.

Quan parlava de superar la política clàssica de criteris, de centrar-la només en criteris urbanístics, i això ho deia perquè el que fa referència als criteris que proposa el Govern en el sol rústic parla únicament i exclusivament que proposarà estratègies de control, de l'edificació difusa, definint els criteris de parcel·la mínima, unificant criteris per a les diferents intensitats, usos, volums i per controlar l'impacte del paisatge. Entenem nosaltres que aquests són uns criteris purament urbanístics i que un document de caràcter supramunicipal hauria de preveure altres mesures de preservació i de gestió de sol no urbanitzable, de sol rústic, en especial que no fossin purament i simplement els criteris clàssics de política urbanística, de parcel·la mínima i de paràmetre o de intensitats.

Vostè no creu que el Poot prevegi o permeti la construcció de 150.000 places noves. Si ha anunciat que es farà un diagnòstic i aquest diagnòstic es fa bé, ho confirmarà; esperem que ho confirmi o que ho desmenteixi, però que es faci el diagnòstic i que es comprovi la realitat i que s'actui en base als resultats d'aquest diagnòstic.

Efectivament, vostè diu una cosa, que és que els plans territorials parcials no han d'estar condicionats als plans sectorials o reconeix que no han de ser la suma dels plans sectorials, però sí que hi ha polítiques sectorials que condicionaran el pla territorial parcial i que això s'ha d'estudiar. Hi estam d'acord, però és que els criteris no ho diuen així, precisament això és el que volem dir, que no es limitin els criteris a citar únicament i exclusivament el que els paràmetres marquen els plans sectorials, sinó que s'entri a fons a estudiar aquestes polítiques sectorials, i que si el pla territorial parcial els ha de modificar els modifiqui, tal i com preveu la Llei d'ordenació territorial.

Per la referència que ha fet al port, vostè sap per què està en les condicions que es troba, el seu partit hi té molta responsabilitat perquè no s'hagi resolt el problema encara avui per avui del port d'Eivissa. Per tant, puc anunciar una proposta de resolució del nostre grup en aquest sentit i insistir en el que dèiem abans, que no és només el port d'Eivissa, avui per avui els serveis portuaris que es presten, o d'Eivissa i Formentera, que es presten a les illes pitiüses i que aquests fets que formen part avui de la realitat, es contemplin i que es prevegin i ara no s'hi preveuen en els criteris.

Em preocupa que cregui vostè que si la redacció d'aquest pla territorial parcial es posàs en mans dels consells insulars aquests poguessin deixar de banda els ajuntaments, jo no els crec tan antidemocràtics; pens que els consells insulars són els òrgans que han de tenir el paper primordial en la gestió d'aquests documents i són els que l'han d'impulsar, els que l'han de redactar, evidentment l'ha d'aprovar el Parlament, en definitiva, però són els consells insulars els que han de ser els autèntics promotors i gestors, a continuació d'aquests plans territorials.

I no m'ha contestat el que representa que vol dir aquesta figura supramunicipal de gestió.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Per contrareplicar té la paraula el conseller.

EL SR. CONSELLER DE MEDI AMBIENT, ORDENACIÓ DEL TERRITORI I LITORAL (Bartomeu Reus i Beltran):

Sí, moltes gràcies. Quant a democràtic, l'elaboració d'un pla implica fases d'informació pública i al·legacions, justament és un instrument de planejament que implica una proximitat molt important en el conjunt de població, no merament administracions. Hi haurà les fases d'informació pública i en aquest sentit serà un instrument que es podrà motivar des de l'exterior.

Sòl classificat. A veure si ho puc deixar ben clar, és a dir, hi ha molt de sòl classificat, la classificació és gestió urbanística. És a dir, hi pot haver un diagnòstic global on es digui que realment hi ha un excés de sòl classificat; ara, les decisions de classificació és local, ni menys ni més. A no ser que vostès diguin que el Govern recuperi com a tesis en matèria urbanística de gestió. Això és un tema distint, ho hem de veure. El que fa el Govern és actuar amb caràcter normatiu, possibilitant marcs jurídics que facin fàcil una desclassificació temperant els problemes d'indemnitzacions.

Paràmetres urbanístics als efectes de control restrictiu de desenvolupament d'urbanització difusa. Jo pens que els bàsics són aquests, no en tenc massa a la vista; respecte al punt puntual d'habitació d'un desenvolupament massiu o irregular d'oferta en sòl rústic.

Els plans sectorials són instruments especialitzats que neixen amb una vocació diguem particular, d'indagar en punts concrets. Evidentment el que ha de fer el Pla territorial parcial és veure-los, prendre-los en consideració i integrar-los en la pròpia estructura, ni més ni menys. Hi pot haver qualche vegada que hi hagi dificultat d'encaix o que sigui convenient a un moment particular aprofitar aquest instrument parcial, per tocar qualche element que hagi quedat ja desfasat d'un pla director sectorial aprovat (...) anterior, es podrà fer. Si vostè pensa que amb la redacció que hi ha aquí no està suficientment aquí reflectit, doncs, correcte. Per altra banda, la menció que es fa a un director sectorial ha de ser sempre *en el momento presente y futuro*, ni més ni manco, hi pot haver una modificació del pla de ports esports; hi pot haver una modificació del Poot en el seu moment.

El PTP ha de ser integrador, però no ha de ser excloent d'aquests plans directores sectorials.

El port d'Eivissa, tot el que jo sé del meu partit és que si qualcú ha mogut la inversió necessària en el port d'Eivissa ara, és el Partit Popular. D'altres problemes no en sé, l'únic que sé és això, en definitiva.

I sí que vull demanar al Partit Popular que presenti una resolució per fer un tractament, indagar en el port de Sant Antoni perquè hi ha hagut aquí una errada i no ha sortit.

I els consells insulars han de tenir una participació completa i decidida en aquests temes, a Mallorca, a Menorca i a Eivissa, i s'ha de fer amb una perspectiva de veure realment cada un dels problemes quin és; a Mallorca tenim unes àrees físiques on per exemple Es Pla és més ampli en superfície i en població que tal vegada illes del sistema balear.

El pla, si record bé el que diu el criteri, diu que s'indagarà en la possibilitat de crear un òrgan supramunicipal, no diu que s'hagi de crear, diu que s'indagarà en aquesta possibilitat. Perquè el que hem de fer i saber és veure com es pot integrar el conjunt d'administracions per fer un treball de cooperació en la redacció, elaboració i gestió del pla; que al final sigui un consell insular o sigui un òrgan de trobada entre administracions i activitats privades jo ara no ho sé. Serà cada un dels plans i dels problemes que pugui determinar aquesta visió.

I això és tot, moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Conseller. Pel Grup Parlamentari Popular, té la paraula el diputat Marí Calbet.

EL SR. MARÍ I CALBET:

Gràcies, Sra. Presidenta. Senyores i senyors diputats. Sr. Conseller, en primer lloc, les primeres paraules que li vull dir són gràcies per haver-nos redactat aquestes directrius d'ordenació territorial, directrius que jo li vaig demanar personalment que ens redactàs, perquè, efectivament, pens que la redacció d'un pla territorial per a Eivissa i Formentera és molt necessari i si no ens hem decidit a tirar endavant fins a aquest moment era per les grans dificultats que plantejava, grans dificultats sobretot perquè hi havia lleis que no estaven aprovades o que s'estaven aprovant, plans sectorials; tota una normativa a la qual d'alguna manera aquest pla s'haurà d'adaptar i que no crèiem procedent fer un esforç, que serà un esforç considerable per part de tots, per tirar un pla endavant i que al cap de poc temps haguéssim de començar a fer modificacions a aquest pla territorial.

Jo la veritat és que crec que les directrius diuen el que han de dir. Sota el meu punt de vista i la paraula ho diu, directrius, perquè de vegades sentint parlar just pareix que estam aprovant el pla territorial, no estam aprovant el pla territorial, aprovam unes directrius que ens han de dir heu de seguir aquest camí, heu d'anar, teniu aquestes lleis, en cada punt teniu en compte tot això, heu de preservar el territori, perquè el territori és limitat, perquè l'hem de defensar. D'acord, això és el que han de dir les directrius, però ha de ser una responsabilitat des d'Eivissa i Formentera el que hem de decidir moltes de les qüestions que van fora de les directrius i ha de ser la realitat del pla. Per què Eivissa i Formentera? Bé, Eivissa i Formentera es redactaran conjuntament perquè la institució supramunicipal que hi ha és el consell insular i creim que és l'adequat que redacti els dos plans, la qual cosa no vol dir que el tractament sigui el mateix per a Eivissa i Formentera. Jo mantenc que cada illa té les seves peculiaritats i que el pla de Formentera no ha de ser el pla d'Eivissa, tot i que es facin conjuntament i que vagin englobats dins un, perquè ha de ser així, Formentera tindrà el seu pla i Eivissa tindrà el seu pla. I aquest pla serà el que siguem capaços de fer des del consell, des dels ajuntaments, des del Govern balear, això serà el pla.

És veritat, i des que tenim les competències d'urbanisme ens n'adonam més que hi ha forats foscos d'aquests com els de l'ozó que surten per tot i que moltes vegades no sabem el que hem de fer, i que és necessari que anem a una normativa que ens aclareixi tots aquests punts, és necessari. I la prova que jo estic convençut que és així és que dins el nostre pressupost per a enguany tenim una partida pressupostària de 40, no sé exactament si són 40 o 42 milions de pessetes per començar amb aquesta feina; no parlem d'intencions, parlem de realitats.

I jo crec que aquestes directrius diuen el que han de dir, perquè les directrius ens han de dirigir però no ens han d'ofegar. No som infants, som persones adultes responsables que sabem per on hem d'anar; i jo deman ja des d'aquí a tots els d'Eivissa i Formentera que intentem arribar a acords, consens, tot és possible; ara, postures radicals o fonamentalistes o insultar o el que sigui per aquí no hi anirem, perquè sí que tenim una responsabilitat, i ara estic parlant del Partit Popular, que tenim una majoria absoluta i aquesta majoria absoluta és un suport de les poblacions i no ens deixarem portar per mesures radicals que no creguem en cap concepte. Farem el que creguem que és bo per a Eivissa i Formentera i consensuarem tot el possible, però deman que no ens duguin a situacions que no puguem consensuar; el consens és una cosa no d'un tot sol, ni d'un grup, és una cosa de tots, per aquí anirem bé, ara, alerta.

Hem d'estudiar molt bé què és el que ens convé. Jo, la veritat és que de vegades em qued espantat, quan sent persones que no saben ni tenen punyetera idea de quina és la situació de l'aigua a Eivissa i que ens comencen a dir si hem de fer o hem de deixar de fer. Senyors, jo tenc 65 anys, he viscut 65 anys; a Eivissa el problema de l'aigua no és un problema d'ara, jo me'n record que era un (...) i que m'havia d'esperar fins a la una i a les dues de la nit perquè arribàs l'aigua a l'aixeta, i vivia al centre de la ciutat; és a dir que no és un problema d'ara. Hem tengut aigua de l'aixeta, amb uns clorurs totals de 7 i 9 grams; l'aigua d'Eivissa, el 99% de l'aigua d'Eivissa no ha estat mai potable, segons els criteris màxims de l'Organització Mundial de la Salut. Jo estic cansat de saber que quan feien un pou anaven allà amb una botella, treien aigua i llavors la canviaven per una botella d'aigua mineral i l'anàlisi que donava. Però és que no hi havia altra remei. No m'han de parlar de la set de Formentera, a Formentera l'única aigua potable que hi havia era la de la cisterna, sense cap control biològic.

Doncs hem de ser capaços a Formentera i a Eivissa dir si tenim prou potabilitzadores o si no en tenim prou o què hem de fer amb l'aigua i no ha de ser d'aquí gent que no sap ni per on va, i ho sent dir-ho, però és així, perquè ho pens, no ens han de dir si n'hem de fer més o no; que ens deixin. Què ens equivocam?, mala sort, però que ho (...) tots.

Aquestes són les coses que jo volia dir i deman perquè l'empresa no serà fàcil, l'empresa serà difícil; jo deman de vostè Sr. Conseller al Govern balear que ens ha d'ajudar, ens ha d'ajudar econòmicament, tècnicament i políticament; però la responsabilitat ha de ser del consell i quan dic del consell ha de ser de tots els habitants i de totes les institucions d'Eivissa i Formentera. Intentarem anar per aquest màxim consens, jo només deman serenitat, serà una feina llarga, àrdua, però també els vull dir, jo no sé si tindrè temps d'acabar-lo perquè això són coses que aniran per llarg, però que mentre estigui encara en el consell treballaré perquè estic convençut que és més que necessari dur-lo endavant ja, treballaré perquè aquest pla territorial que no parcial, perquè jo consider que ha de ser un pla territorial per a Formentera i un pla territorial per a Eivissa, perquè cada illa té la seva identitat, però que aquests plans territorials vagin endavant i puguin anar endavant en benefici de tots els habitants de les illes d'Eivissa i Formentera. Per això, Sr. Conseller, i vostè sap que jo li vaig demanar que redactàs unes directrius d'ordenació territorial i que no li hem canviat ni un punt ni una coma, sinó que el que vostè ha fet és el que aquí hi ha, que nosaltres no hem intervengut per res perquè crèiem que era el Govern qui havia de redactar aquestes directrius com així està estipulat i que no ens hi haviem de mesclar; ara, a partir d'ara, quan comencem amb la redacció dels plans aquests sí que serà una responsabilitat nostra.

Llavors també deman al Parlament que ens deixi fer. Sí, que en el moment, que anam malament o quan s'hagi aprovat, això si s'han de fer coses ja les farem, però mentrestant que ens facin una mica de confiança. Serem els responsables i quan dic serem estic parlant de tots els ciutadans d'Eivissa i Formentera. Per això li dic, Sr. Conseller moltes gràcies per haver redactat les directrius d'ordenació territorial, directrius que estan, jo no vull dir al 100%, però bastant amb el criteri que jo defens.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Sr. Conseller, té la paraula per contestar.

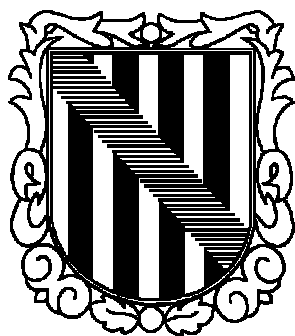
EL SR. CONSELLER DE MEDI AMBIENT, ORDENACIÓ DEL TERRITORI I LITORAL (Bartomeu Reus i Beltran):

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Diputat, moltes gràcies. Recordar que va ser així, el President del Consell Insular d'Eivissa i Formentera va demanar al Govern la redacció d'aquests criteris, i una feina que s'ha d'iniciar amb aquesta premissa de consens, amb aquesta premissa de diàleg pot donar com a resultat una norma amb una voluntat de vigència a llarg termini, que això és el bàsic del tema. En aquest sentit, tot l'esforç de cooperació del Govern, econòmic, tècnic i de gestió el tenen i tant de bo aquest document, aquesta planificació pugui ser real amb poc temps i moltes gràcies a tots.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Conseller. I una vegada conclòs aquest debat, s'obri un termini de 72 hores, fins al dissabte, dia 17 de maig, a les tretze hores, perquè els grups parlamentaris puguin presentar davant la Mesa del Parlament les propostes de resolució que siguin congruents amb la matèria objecte de debat, les quals seran debatudes i votades a la sessió extraordinària del Ple d'aquesta cambra.

I senyores i senyors diputats, s'aixeca la sessió d'aquesta comissió i moltes gràcies.

**DIARI DE
SESSIONS
DEL
PARLAMENT
DE LES
ILLES
BALEARS**

PREU DE LA SUBSCRIPCIÓ

Un any	2.000 pessetes.
Sis mesos	1.000 pessetes.
Tres mesos	500 pessetes.
Preu de l'exemplar	100 pessetes.

Redacció i Administració
PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS
C/ Palau Reial, 16
PALMA DE MALLORCA

Imp. Parlament de les Illes Balears. Palma